

Porta, kdysi největší hudební akce v Československu, v posledních letech marodila. Pak upadla do kómatu a byla při životě udržována uměle. I přes veškerou snahu však začaly vynechávat některé životně důležité funkce a bylo nutné přizvat odborníky a přistoupit k neodkladné resuscitaci.

Možná trochu neobvyklý začátek reportáže z hudební akce, že? Ale myslím, že stav Porty vystihuje docela přesně. Štáb Porty se o její záchranu letos pokusil a udělal to podle mě jediným možným způsobem. Přesunul ji na jiné místo, které atmosférou podtrhuje portovní muziku, a které velikostí odpovídá současnému významu Porty. Lesní divadlo v Řevnicích se ukázalo být výbornou volbou. Kde jinde, než právě tady by se mělo dařit trampské písničky, ale i country, bluegrassu a folku? A posunul Portu také v čase, takže letos nesváděla předem prohraný boj s festivalem Zahrada.

V úvodu píšu i o přizvaných odbornících. Pokud bych opravdu psal článek z lékařského prostředí, byl by to případ, kde si ortopéd pozve třeba neurochirurga a neurologa. Štáb Porty oslovil (konečně) média, muzikanty a další lidi, kteří byli ochotni Portě pomoci. Jmenoval bych alespoň Honzu Komína (skupina Načas), který se ujal internetového Portýra a Jana Řepku (duo Nestíháme), který pro Country rádio připravil cyklus sedmi pořadů o tomto festivalu. A nesmím pozapomenout ani na "své" Rádio Folk. Prostě o Portě bylo letos zase slyšet - a to nejen v kritických diskusích po akci, ale hlavně předem.

Pokud jde o dramaturgii Porty 2008, určitě by si každý našel jméno, které nemusí a jistě by každý vyjmenoval jména těch, kteří mu na Portě letos chyběli. Ale v zásadě si každý našel své, a pokud někoho opravdu nechtěl slyšet, poodešel ke stánkům s občerstvením?

Najde se tedy vůbec něco, co bych letošní Portě vytkl? Ale samozřejmě! První věc, která se musí zajistit, jsou informace. A těch se v Řevnicích zoufale nedostávalo. Pokud si návštěvník nevytiskl program doma (na internetu byl a víceméně platil), v areálu se nejprve pídil po informaci marně a později vyvěšený program byl kupodivu méně odpovídající skutečnosti, než ten internetový. To platí hlavně o programu nedělním, ve kterém v tištěné verzi například úplně chyběl recitál vítěze letošního národního finále Xindla X? To, že program nebyl součástí Portýra, to už je podle mě selhání jak redakce, tak štábu. (Portýr stál 10,- Kč a byl mi vlastně na nic - prosím porovnat se zpravodajem Krtek na Zahradě).

Resuscitace Porty se zdařila. Povede se ji i uzdravit?

Napsal uživatel Pavel Rada
Úterý, 15 Červenec 2008 04:00

Hodně přitažené za vlasy bylo zkrácení půlhodinového vystoupení dua Nestíháme o deset minut (a to nemluvím o zásluhách Honzy Řepky - viz výše), zatímco předchozí - podle mě nejslabší nesoutěžní vystupující - skupina P.R.S.T. - o čtvrt hodiny přetahovala. V Řevnicích se také musí striktně dodržovat konec zvučeného hraní ve 23 hodin. Zkušený dramaturg by v takovém případě plánoval do 22 hodin, protože je mu jasné, že k nějakému skluzu vždy dojde. To se letos nestalo, a tak Wabi Daněk dohrával druhou půlku svého vystoupení již nenazvučen?

Další výtky se točí také kolem informací a hlavně kolem organizace. Je sice hezké, že pořadatelé mají spoustu nápadů, co by se ještě dalo udělat, ale kromě mozku potřebuje taková akce také ruce, které vymyšlené převedou v čin. Jako příklad bych použil třeba Řevnický stetson. Mělo jít o jakési organizované hraní po hospůdkách, nádraží a tak podobně. Ve chvíli, kdy jsem v programu Lesního divadla našel hodinku, která mě nebavila a uvažoval jsem o tom, že se podívám, jak se na Stetsonu hraje, jsem začal shánět informace kdo a kde? marně.

Osobně si myslím, že je dobré vědět o tom, že až (pokud) bude někdy Lesní divadlo Portě malé, je kam v Řevnicích růst. V současné době bych se ale soustředil na program a služby v Lesním divadle. Informační stánek u vchodu by byl určitě užitečnější. Mohly by se sem soustředit i akreditace a podobné služby, které byly roztroušeny tu i tam a nikdo vlastně nevěděl, co má kdo na svých bedrech.

Mohl bych chválit (zvuk, tábořiště?) i kritizovat (někteří moderátoři, přístup poroty?) ještě dál. To podstatné jsem ale už napsal. Zbývá mi jen konstatovat, že Porta nezemřela, dýchá a má chuť žít dál. Pořadatelé v čele s Annou Roytovou a Jiřím Vondráčkem udělali významný první krůček k její záchraně. Nyní je důležité uvědomit si, že šlo opravdu jen o první krůček a pokračovat. Dá ještě hodně práce Portu postavit na vlastní nohy. Myslím, že pokud si Porta a její lidé tohle uvědomí, může k uzdravení dojít. A držím palce.

Autor je šéfem Rádía Folk